

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเกิดจากการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของวิทยาการด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสารข้อมูลซึ่งเรียกรวมกันว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งส่งผลต่อองค์การและหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์การทางทหาร วงการธุรกิจ การศึกษา การวิจัยและภาคอุตสาหกรรม หรืออาจกล่าวได้ว่าทุกองค์การต่างเร่งรัดการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าช่วยเหลือในการทำงาน ประกอบกับการแข่งขันทางธุรกิจและการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการรักษา ทำให้ประชาชนเกิดความต้องการและความคาดหวังคุณภาพจากการรักษาพยาบาลสูงขึ้น (ทวิวัฒนา เชื้อมอญ, จีวีวรรณ ไพรวลัย, และจุฑารัตน์ กมลศรีจักร, 2540) องค์การด้านสุขภาพจึงจำเป็นต้องปรับตัวเข้าสู่โลกยุคข้อมูลข่าวสาร โดยนำระบบสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการทำงานของโรงพยาบาล และสถานบริการด้านสุขภาพต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (Repique, 2004) สิ่งที่เป็นเครื่องยืนยันถึงการตระหนักถึงความสำคัญของระบบสารสนเทศต่อการพัฒนาคุณภาพการรักษาพยาบาล คือ การเกิดความตื่นตัวอย่างมากของโรงพยาบาลทุกระดับในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ โดยเฉพาะหลังจากรัฐบาลได้ประกาศใช้นโยบายสุขภาพถ้วนหน้าในปี พ.ศ.2544 ได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้อย่างเร่งด่วน เพื่อให้คุณภาพการดูแลผู้ป่วยดีขึ้น พัฒนาคุณภาพการทำงาน และเพื่อความอยู่รอดขององค์การท่ามกลางการแข่งขันของสถานบริการทางด้านสุขภาพที่ต่างนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ (กฤษณ์พงศ์พิรุฬห์, สัณญา ศรีรัตนะ, และนัยชนก สุมาลี, 2548; ราเมศร์ วัชรสินธุ์, 2545)

วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายทั้งผู้ป่วยและญาติ แพทย์ เภสัชกร นักรังสีเทคนิค โภชนากร ฯลฯ ทำหน้าที่ให้การดูแลผู้ป่วยและญาติ ประสานงาน บริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพการทำงาน ทุกกิจกรรมต้องการการตัดสินใจและการสื่อสารที่ดี ต้องการข้อมูลที่ถูกต้อง มีความเกี่ยวข้อง ครบถ้วนและทันเหตุการณ์ จึงจำเป็นต้องนำระบบสารสนเทศมาช่วยในการปฏิบัติงานให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพมาประกอบการตัดสินใจ มิฉะนั้นจะทำให้วิชาชีพพยาบาลล้าหลังวิชาชีพอื่นที่ต่างมีการพัฒนาระบบสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน และไม่สามารถตอบสนองการบริการที่มีคุณภาพแก่สังคมได้ (พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์, 2545) ซึ่งมีการศึกษาสมรรถนะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตพยาบาลระหว่าง พ.ศ.2544 – 2549 พบว่าความสามารถในการใช้ระบบเครือข่ายข้อมูลเพื่อการปฏิบัติการพยาบาล สามารถประยุกต์ใช้

คอมพิวเตอร์ในการพยาบาล การรู้จักคุณค่าของสารสนเทศและมีจริยธรรมในการใช้สารสนเทศ เป็นสมรรถนะทางด้านสารสนเทศที่สำคัญของบัณฑิตพยาบาล (พนารัตน์ วิศวเทพนิมิต, 2539) และต่อมาสภาการพยาบาลแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นองค์กรระดับวิชาชีพได้กำหนดให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการพยาบาลเป็นหนึ่งในสมรรถนะหลักที่จำเป็นของพยาบาลวิชาชีพและผดุงครรภ์ขึ้นหนึ่งตั้งแต่ปี พ.ศ.2540 (สภาการพยาบาล, 2546) แต่จากการศึกษารายละเอียดพบว่าสภาการพยาบาลยังมิได้กำหนดรายละเอียดไว้ชัดเจนว่าพยาบาลควรมีความรู้และทักษะอะไรที่จะสามารถใช้สารสนเทศได้ ทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการนำสมรรถนะด้านสารสนเทศไปใช้ เช่น การสรรหานักลากรเข้าทำงาน การพัฒนาความรู้และทักษะทางด้านสารสนเทศของบุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศ ทั้งนี้ การนำสมรรถนะด้านสารสนเทศไปปฏิบัติอาจเกิดปัญหาจากการแปลความหมายหรือกำหนดรายละเอียดตามความรู้สึกของแต่ละบุคคล หน่วยงานหรือองค์การที่แตกต่างกัน ไม่สามารถบอกได้ว่ากรอบของการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพเป็นอย่างไร ควรมีขอบเขตการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศแค่ไหน ทำให้ขาดมาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศ จึงควรมีการกำหนดรายละเอียดสมรรถนะทางด้านสารสนเทศในการปฏิบัติการพยาบาลให้ชัดเจน เพื่อให้มีมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านสารสนเทศในวิชาชีพพยาบาล

การนำระบบสารสนเทศมาใช้มีประโยชน์ต่อองค์การด้านสุขภาพ โดยช่วยให้การรวบรวมข้อมูล การจัดหมวดหมู่ การค้นหา จัดเก็บและนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ ทำได้รวดเร็ว ถูกต้อง ทันเวลา สามารถลดเวลาและแรงงานในการทำงานที่ซ้ำซ้อน ลดความผิดพลาดจากการลงบันทึกเอกสารด้วยมือ ลดขั้นตอนบางอย่างที่ไม่จำเป็น ลดการใช้เอกสาร ทำให้การประสานงานระหว่างวิชาชีพต่าง ๆ ทำได้รวดเร็วขึ้น ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพมาประกอบการตัดสินใจ และบริหารจัดการได้ตามความต้องการ เกิดการพัฒนางาน พัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาวิชาชีพ พัฒนาองค์การ และทำให้ประชาชนได้รับบริการที่มีคุณภาพมากขึ้นอย่างทั่วถึง (รุจา ภูไพบูลย์ และเกียรติศรี สำราญเวชพร, 2544; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2549) โดยเฉพาะลักษณะงานการพยาบาลที่ต้องปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับผู้ป่วยซึ่งประกอบด้วยร่างกาย จิตใจ อารมณ์ วิญญาณ สิ่งแวดล้อมซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงเสมอและต้องมีการตัดสินใจปฏิบัติการพยาบาลอยู่ตลอดเวลา สารสนเทศที่ถูกต้องสามารถส่งเสริมการปฏิบัติการพยาบาลที่มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยได้ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศก่อให้เกิดผลดีต่องานพยาบาลหลายประการ (พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์, 2545; วิณา จีระแพทย์, 2544; Chambers, 2002) ได้แก่ สามารถจัดการกับข้อมูลที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างองค์ความรู้สำหรับการตัดสินใจ

ปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีเหตุผล สามารถบริหารจัดการทรัพยากรทางการพยาบาลต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สามารถตรวจสอบคุณภาพการปฏิบัติงานพยาบาล จัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักฐานทางด้านกฎหมาย ลดเวลาในการทำงานด้านเอกสารลง ทำให้พยาบาลมีเวลาในการดูแลผู้ป่วยมากขึ้น สืบค้นความรู้ใหม่ ๆ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก มาประยุกต์ใช้ในการศึกษา การวิจัย การบริหาร และการปฏิบัติงานให้มีความทันสมัย สามารถใช้ข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ เป็นแนวทางในการวางนโยบายเพื่อพัฒนาคุณภาพในการให้บริการทางสุขภาพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ เศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า การนำระบบสารสนเทศมาใช้เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลในยุคปัจจุบัน (Chambers, 2002) ขณะเดียวกันการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการพยาบาลก็เป็นการแสดงถึงเอกลักษณ์ของวิชาชีพ ในการตัดสินใจนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้พัฒนาคุณภาพการบริการพยาบาล ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้และการตัดสินใจโดยผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลเอง (Hannah, 1988)

องค์กรระดับวิชาชีพพยาบาลในประเทศต่าง ๆ ได้เห็นความสำคัญของการนำสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานการพยาบาลและได้กำหนดให้เป็นสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลวิชาชีพ เช่น สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย (ANA) ได้กำหนดให้พยาบาลทุกคนจะต้องมีความรู้และทักษะที่จะจัดการกับข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ ที่มี รวมถึงสามารถใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ANA, 2001 cited in Repique, 2004) สภาการพยาบาลแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้พยาบาลที่จะขึ้นทะเบียนเป็นพยาบาลวิชาชีพจะต้องมีสมรรถนะทางด้านสารสนเทศทางการพยาบาลในขอบเขตของการปฏิบัติงานพยาบาล กฎหมายและจริยธรรม การส่งเสริมสุขภาพและการสอนสุขศึกษา และการวิจัย (The Nursing Council of Hong Kong, 2004) สภาการพยาบาลแห่งประเทศนิวซีแลนด์ ได้กำหนดให้ผู้ที่จะขึ้นทะเบียนเป็นพยาบาลวิชาชีพจะต้องมีสมรรถนะทางด้านสารสนเทศในการใช้คอมพิวเตอร์บันทึก จัดเก็บ เข้าถึง สืบค้นและจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่จำเป็นต่อการดูแลผู้ป่วย และสามารถสื่อสารข้อมูลกับทีมงานด้านสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ (Nursing Council of New Zealand, 2005)

สำหรับประเทศไทย นอกจากสภาการพยาบาลซึ่งเป็นองค์กรระดับวิชาชีพจะได้กำหนดให้สมรรถนะด้านสารสนเทศเป็นสมรรถนะที่สำคัญแล้ว ในระดับภาครัฐ สำนักงานการพยาบาล กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบพยาบาลที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศ ได้เห็นความสำคัญของการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพ การปฏิบัติการพยาบาล จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริการพยาบาล ปี พ.ศ.2547 – 2549 ยุทธศาสตร์หนึ่งในแผน คือ การเพิ่มศักยภาพในการวิจัย การ

พัฒนาและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยีด้านสุขภาพและการพยาบาล โดยพัฒนาระบบสารสนเทศทางการพยาบาลให้มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ คุณภาพการพยาบาล สร้างการเชื่อมโยงกับระบบสารสนเทศด้านสุขภาพต่าง ๆ และพัฒนาระบบเทคโนโลยีการถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อให้บุคลากรทางการพยาบาลและประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล องค์ความรู้ได้ง่ายและทั่วถึง (กระทรวงสาธารณสุข, 2547)

จะเห็นได้ว่าองค์การพยาบาล ไม่ว่าจะเป็นองค์การในระดับของรัฐหรือองค์การวิชาชีพ ต่างเห็นความสำคัญของระบบสารสนเทศ และกำหนดให้การนำสารสนเทศมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานวิชาชีพพยาบาล จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงพิจารณาเห็นว่าสมรรถนะด้านสารสนเทศในการปฏิบัติงานการพยาบาลเป็นสิ่งสำคัญที่มีคุณค่า ควรสร้างให้เกิดขึ้นในพยาบาลวิชาชีพทุกคน แต่จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็นด้านสารสนเทศของในวิชาชีพพยาบาลของประเทศไทยยังไม่มี ความชัดเจนเพียงพอ มีเพียงการกำหนดเป็นสมรรถนะหลักของสภาการพยาบาล และกำหนดเป็นส่วนย่อย ๆ ของการศึกษสมรรถนะด้านอื่นของพยาบาลวิชาชีพ แต่ไม่ได้กำหนดรายละเอียดของการนำสารสนเทศไปปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน และเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสมรรถนะด้านสารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพ เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบและรายละเอียดองค์ประกอบของสมรรถนะด้านสารสนเทศที่จำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพ ว่าควรเป็นอย่างไร ประกอบด้วยองค์ประกอบอะไรบ้าง ครอบคลุมการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพทั้งด้านการบริหาร ด้านการปฏิบัติการพยาบาล ด้านการศึกษา และด้านการวิจัยทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเลือกทำการศึกษาในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีสถานพยาบาลมากที่สุดทั้งภาครัฐและเอกชนมากที่สุด มีการนำอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้งานมากที่สุด (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2549) และมีความพร้อมพัฒนาด้านสารสนเทศมากที่สุด ตลอดจนมีพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติงานมากที่สุด ประมาณร้อยละ 20.2 ของพยาบาลทั่วประเทศ (กระทรวงสาธารณสุข, 2547) ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อผู้ป่วยและพยาบาลวิชาชีพกลุ่มใหญ่ที่สุด เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการดูแลผู้ป่วย การปฏิบัติการพยาบาล เป็นแนวทางในการฝึกอบรมหรือพัฒนาหลักสูตรทางด้านสารสนเทศ เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านสารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบันที่ต้องการการบริการที่มีคุณภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

สมรรถนะด้านสารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้านสุขภาพ
มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านสารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้าน
สุขภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะสมรรถนะทางด้านสารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพที่
จำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้านสุขภาพตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในเขต
กรุงเทพมหานคร ครอบคลุมบุคลากรพยาบาลที่ปฏิบัติงานในสถานบริการทางด้านสุขภาพของรัฐ
และเอกชน ทั้งพยาบาลที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารและพยาบาลประจำการในช่วงเดือน
พฤศจิกายน 2550 ถึง เดือนมิถุนายน 2551

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. พยาบาลระดับปฏิบัติการสามารถนำไปใช้ประเมินสมรรถนะด้านสารสนเทศของ
ตนเอง และนำสู่การพัฒนาสมรรถนะด้านสารสนเทศ
2. เป็นข้อมูลแก่นหน่วยงานที่ให้บริการและสถานศึกษา ได้มีการจัดหลักสูตร การสอน
การอบรมให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพเพื่อให้มีประสิทธิภาพการทำงาน
สูงขึ้น
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามูลฐานสามารถนำไปจัดการปฐมนิเทศในเรื่อง
สมรรถนะด้านสารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้านสุขภาพให้แก่
ผู้ปฏิบัติงานใหม่ นำไปกำหนดเป็นสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน และวางแผนพัฒนา
สมรรถนะทางด้านสารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพ และใช้เป็นเกณฑ์ประเมินสมรรถนะทางด้าน
สารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้านสุขภาพ เพื่อให้การปฏิบัติงานมี
ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถที่มีอยู่ในตัวบุคคล เป็นผลจากความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะซึ่งแสดงออกทางพฤติกรรม เพื่อมุ่งตอบสนองการทำงานอย่างเต็มความสามารถและต้องการให้งานประสบความสำเร็จ ภายใต้ขอบเขตที่สังคมและวิชาชีพกำหนด

สารสนเทศ หมายถึง ข้อมูล ข้อเท็จจริง ที่ผ่านการประมวลผล ได้เป็นสิ่งที่มีความหมาย ซึ่งอาจเป็นข่าวสาร ทฤษฎี ความรู้ ข้อคิดเห็น สามารถสื่อสารและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยเมื่อใช้ในบริบทวิชาชีพใด ก็จะมีผลถึงการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในวิชาชีพนั้น

สารสนเทศทางการแพทย์ หมายถึง องค์ประกอบที่เกิดจากการประยุกต์ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ ความรู้ด้านสารสนเทศ และความรู้ทางด้านพยาบาลเข้าด้วยกัน ผ่านกระบวนการรวบรวม บริหารจัดการ ประมวลผลข้อมูลด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศให้กลายเป็นสารสนเทศหรือความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพพยาบาล นำไปสู่การปฏิบัติงานพยาบาลและ การพัฒนางานพยาบาลในทุกสาขา เพื่อประโยชน์ต่อผู้รับบริการ

สมรรถนะด้านสารสนเทศ หมายถึง ความรู้ ทักษะและจริยธรรมในการใช้ข้อมูลและสารสนเทศในการปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาลที่ทั้งมีพื้นฐาน เพื่อใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานพยาบาลในการกิจต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมรรถนะด้านความรู้ หมายถึงความเข้าใจในข้อเท็จจริง ข้อมูลหรือสารสนเทศต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตัวพยาบาลและใช้เป็นแนวทางในการสืบค้นหาข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ

สมรรถนะด้านทักษะ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถในการลงมือปฏิบัติงานด้านสารสนเทศ หรือแสดงให้เห็นความเชี่ยวชาญในการใช้ข้อมูล สารสนเทศ หรือเครื่องมือสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล

สมรรถนะด้านจริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงการมีความเชื่อ ค่านิยม เจตคติในการใช้สารสนเทศเพื่อปฏิบัติการพยาบาล และความประพฤติที่พึงงามในการใช้สารสนเทศในการปฏิบัติงาน อันเป็นสิ่งที่แสดงถึงการใช้สารสนเทศด้วยความเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ให้เกียรติและเอื้ออาทรต่อผู้รับบริการ

พยาบาลวิชาชีพ หมายถึง พยาบาลที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรทางด้านพยาบาลในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ขึ้นหนึ่งจากสภาการพยาบาล และปฏิบัติงานประจำในสถานบริการด้านสุขภาพของรัฐหรือเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพผู้เชี่ยวชาญทางด้านสารสนเทศที่มีต่อสมรรถนะด้านสารสนเทศของพยาบาลวิชาชีพที่จำเป็นต้องการปฏิบัติงานในสถานบริการด้านสุขภาพควรเป็นอย่างไร โดยใช้กรอบแนวคิดกว้าง ๆ จากสมรรถนะทางด้านสารสนเทศทางการพยาบาลของสมาคมพยาบาลแห่งสหรัฐอเมริกา (ANA) ซึ่งมีการแบ่งระดับสมรรถนะทางด้านสารสนเทศทางการพยาบาลออกเป็นระดับต่าง ๆ ตามความรู้ และทักษะทางด้านสารสนเทศในการปฏิบัติงาน และแบ่งองค์ประกอบสมรรถนะทางด้านสารสนเทศทางการพยาบาลออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ ได้แก่ การบริหารจัดการข้อมูล การติดต่อสื่อสาร การใช้ประโยชน์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ การบันทึกข้อมูล การศึกษา การใช้เครื่องมือทางการแพทย์ การใช้โปรแกรมประยุกต์พื้นฐาน การใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ การพัฒนาคุณภาพ และทักษะด้านการวิจัย 2) ความรู้ทางด้านสารสนเทศ ประกอบด้วยความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับข้อมูล ผลกระทบจากการใช้สารสนเทศ จริยธรรมการใช้สารสนเทศ ระบบข้อมูลสารสนเทศ และการวิจัยโดยใช้ระบบสารสนเทศ และ 3) ทักษะทางด้านสารสนเทศ ประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ ได้แก่ การประเมินสารสนเทศ บทบาทผู้ใช้สารสนเทศ และการดูแลระบบสารสนเทศ

แนวคิดเหล่านี้นำมาพัฒนาสร้างเป็นแนวการตั้งคำถามเพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และนำไปสู่การสร้างแบบสอบถามสมรรถนะทางด้านสารสนเทศทางการพยาบาลที่จำเป็นต้องการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ เป็นการสะท้อนถึงแนวคิดของพยาบาลที่ปฏิบัติงานทั่วไปเกี่ยวกับสมรรถนะทางด้านสารสนเทศทางการพยาบาลที่จำเป็นควรประกอบด้วยสมรรถนะด้านใดบ้าง และมีสมรรถนะย่อยอะไรบ้างเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะทางด้านสารสนเทศให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของสังคมพยาบาล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพและความเจริญก้าวหน้าของวิชาชีพ